

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji
oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu
materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią
o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym
(druk nr 1064)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa zmienia ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji oraz ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Celem opiniowanej ustawy jest transpozycja do polskiego systemu prawnego nowych rozwiązań dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U.UE L 256 z 13.09.1991), w zakresie zmian dokonanych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającą dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U.UE L 179 z 8.07.2008) oraz wprowadzenie innych zmian wynikających z dotychczasowej praktyki stosowania przepisów zmienianych ustaw.

Opiniowana ustawa – w zakresie ustawy o broni i amunicji m. in.:

- 1) wprowadza nowe definicje:
 - a) amunicji,
 - b) broni palnej,
 - c) istotnych części broni palnej i pneumatycznej,
 - d) Europejskiej karty broni palnej;
- 2) określa rodzaje broni i amunicji szczególnie niebezpiecznej;
- 3) wprowadza przykładowy katalog przyczyn uzasadniających wydanie pozwolenia na broń;

- 4) określa rodzaje broni i amunicji, których posiadanie jest możliwe na podstawie pozwolenia na broń;
- 5) dopuszcza możliwość nabywania broni lub amunicji przy użyciu środków porozumiewania się na odległość;
- 6) zmienia warunki jakie musi spełniać osoba ubiegająca się o wydanie pozwolenia na broń;
- 7) wprowadza regulacje pozwalające na uzyskanie zgody przewozowej i uprzedniej zgody przewozowej także do europejskich transakcji z udziałem amunicji (obok już istniejących uregulowań dotyczących broni palnej);
- 8) wprowadza rozwiązania ułatwiające cudzoziemcom – obywatelom UE wwożenie i nabywanie broni na terytorium RP.

Nowelizacja – w zakresie ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (zwanej dalej także ustawą o obrocie) m. in.:

- 1) zmienia definicję obrotu poprzez dodanie nowego elementu – działalności pośrednika (tym samym poszerza zakres koncesjonowania o działalność doradczą i kojarzenie partnerów handlowych);
- 2) potwierdza zasadę wyłączenia spod obowiązku uzyskania koncesji na prowadzenie działalności obrotu bronią palną pozbawioną cech użytkowych oraz obrotu pozbawionymi bojowych cech użytkowych działami, czołgami i innymi pojazdami wojskowymi, wojennymi jednostkami pływającymi i statkami powietrznymi;
- 3) znosi możliwość cofnięcia koncesji na obrót z powodu przesłanki toczenia się przeciwko przedsiębiorcy postępowania w sprawach o umyślne: przestępstwo, przestępstwo skarbowe i wykroczenie;
- 4) wprowadza obowiązek przekazywania ewidencji materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym po zakończeniu działalności przez przedsiębiorcę, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w celu dalszego przechowywania ewidencji przez okres kolejnych 20 lat;
- 5) reguluje zasady zbycia towarów oraz zabezpieczenia dokumentacji i obiektów związanych prowadzoną działalnością w przypadku cofnięcia koncesji;

- 6) wprowadza katalog podmiotów, które mogą dokonać zakupu materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
- 7) zmienia przepisy dotyczące znakowania broni palnej i amunicji.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 79. posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2010 r. w oparciu o projekt rządowy. Projekt ten był przedmiotem prac sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych. Poprawki Komisji zmieniły rozwiązania projektu rządowego m. in. poprzez:

- 1) rezygnację z wprowadzenia definicji repliki broni palnej;
- 2) ustawowe określenie rodzajów broni i amunicji szczególnie niebezpiecznej;
- 3) dodanie przykładowego katalogu przyczyn uzasadniających wydanie pozwolenia na broń;
- 4) określenie rodzajów broni i amunicji, których posiadanie jest możliwym na podstawie pozwolenia na broń;
- 5) rezygnację z wydawania wraz pozwoleniem na broń zaświadczenia potwierdzającego prawo do nabycia broni z urzędu, na rzecz wydawania zaświadczenia na wniosek i (w konsekwencji) objęcie wydania wniosku opłatą skarbową;
- 6) zmianę warunków jakie musi spełniać osoba ubiegająca się o wydanie pozwolenia na broń;
- 7) wprowadzenie katalogu podmiotów, które mogą dokonać zakupu materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

W trakcie drugiego czytania zgłoszono dodatkowe poprawki. Pierwsza grupa zgłoszonych poprawek - w obliczu zarzutu niezgodności zmian proponowanych przez Komisję z prawem Unii Europejskiej przywracała rozwiązania rządowe. Część z nich została przyjęta przez Sejm, część nie uzyskała jednak akceptacji Izby (zobacz uwagi do pkt III ppkt 1 opinii). Druga grupa poprawek dotyczyła m. in. wprowadzenia możliwości uzyskania pozwolenia na broń w celach rekreacyjnych, zmiany parametrów broni na którą wymagane

jest pozwolenie na broń oraz zmian w definicji "noszenia broni". Poprawki te zostały przyjęte w trzecim czytaniu.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) **art. 1 pkt 2, 3, 5 noweli**, art. 5 ust. 2 i 3, art. 6a ust. 2, art. 7 ust. 1 - 3, art. 10 ust. 4 i 5 ustawy o broni i amunicji.

Powyższe przepisy wprowadzają rozwiązania, co do których istnieją wątpliwości dotyczące prawidłowego wykonania dyrektywy Rady 91/477/EWG (w brzmieniu zmienionym dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE). Wątpliwości te były podnoszone podczas wcześniejszych prac nad ustawą w sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz przedstawione w opiniach Ministra Spraw Zagranicznych do sprawozdania Komisji (druk nr 3499) oraz dodatkowego sprawozdania Komisji (druk nr 3499-A).

Szereg wątpliwości – zgodnie z analizą dotychczasowego procesu legislacyjnego – budziło tłumaczenie na język polski poszczególnych pojęć dyrektywy przeniesionych do ustawy. Między innymi poszczególnych istotnych elementów broni (np. "suwadło"), czy też pojęcia "materiału miotającego" w miejsce "materiału wybuchowego" (jak chce dyrektywa w polskiej wersji językowej). Ewentualne propozycje poprawek w tym zakresie muszą być jednak poparte niezbędną wiedzą ekspercką (merytoryczną), wykraczającą poza legislacyjny charakter opinii.

W tym miejscu zauważyć jedynie należy, że dyrektywa wiąże państwo członkowskie tylko w odniesieniu do rezultatu który ma być osiągnięty, pozostawiając ustawodawcy krajowemu swobodę wyboru formy i środków (art. 288 akapit 3 TFUE). Zgodnie z tym wskazaniem implementacja dyrektywy powinna być dokonana w taki sposób, aby w jak największym zakresie wpisać się w polski porządek prawny. Z tego względu zasadnym jest odchodzenie od dosłownego powtarzania przepisów dyrektywy na rzecz stosowania pojęć ustawodawstwa krajowego. Bezpośrednie przytaczanie postanowień dyrektywy, w uzasadnionych wypadkach - może być jednak konieczne. Ma to miejsce np. w przypadku transpozycji definicji wprowadzanych dyrektywą. Jednak gdy tekst dyrektywy sporządzony w języku polskim budzi poważne wątpliwości, należy wziąć pod uwagę, że "różne wersje językowe (dyrektyw) są na równi autentyczne; wykładnia przepisu prawa wspólnotowego

wymaga zatem porównania poszczególnych wersji językowych"¹. Należy wreszcie pamiętać, że dokonując interpretacji przepisów prawa wspólnotowego należy przede wszystkim kierować się sensem i celem całego aktu, a nie jego poszczególnymi słowami.

Uwagi te pozostają aktualne, także w kolejnych punktach opinii.

Wątpliwość poparta propozycją poprawki dotyczy nowego brzmienia art. 5 ust. 2 ustawy o broni i amunicji, który zakłada, że istotnymi częściami broni palnej są te części (wymienione w przepisie), które wykazują sprawność i funkcjonalność techniczną, pozwalającą na bezpośrednie ich wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem. Takiego dodatkowego warunku nie przewiduje dyrektywa, którą wykonuje opiniowana ustawa. Wobec powyższego rozważyć należy skreślenie odpowiedniego fragmentu przepisu.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 2, w ust. 2 skreśla się wyrazy ", wykazujące sprawność i funkcjonalność techniczną, pozwalające na bezpieczne ich wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem";

2) **art. 1 pkt 5 noweli**, art. 9 ust. 7, art. 15 ust. 4, art. 17 ust. 1 pkt 1 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o broni i amunicji.

Opiniowana ustawa nadaje nowe brzmienie art. 10 ustawy o broni i amunicji, poprzez dodanie nowych ustępów, a także nowe oznaczenie ustępów dotychczasowych. Ten zabieg czyni koniecznym zmianę odesłań do art. 10 zawartych w innych przepisach ustawy. Pozostawienie tych odesłań w dotychczasowym brzmieniu uniemożliwiłoby poprawne odkodowanie norm zawartych w przepisach ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 1:

a) po pkt 4 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

"...) w art. 9 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

"7. Pozwolenie na broń palną bojową wydane w celach, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 1 i 2, stanowi jednocześnie pozwolenie na broń gazową i alarmową.";

¹ Orzeczenie TSWE z dnia 22 marca 2001 r. w sprawie C-261/99 Komisja przeciwko Republice Francuskiej, Zb. Orz. 2001, s. I-2537.

b) w pkt 9 w zdaniu wstępnym po wyrazach "w art. 15" dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. a oraz dodaje się lit. b w brzmieniu:

"b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Osoba posiadająca pozwolenie na broń wydane w celu określonym w art. 10 ust. 2 pkt 1 i 2 obowiązana jest raz na pięć lat przedstawić właściwemu organowi Policji aktualne orzeczenia lekarskie i psychologiczne, o których mowa w ust. 3. W przypadku wydania negatywnego orzeczenia lekarz lub psycholog zobowiązany jest zawiadomić o tym właściwy organ Policji.";

c) po pkt 9 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

"...) w art. 17 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) warunki określone w pozwoleniu na broń, o których mowa w art. 10 ust. 7;"

d) w pkt 10 w zdaniu wstępnym po wyrazach "w art. 18" dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. b oraz dodaje się lit. a w brzmieniu:

"a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) nie przestrzega warunków określonych w pozwoleniu na broń, o których mowa w art. 10 ust. 7;"

3) **art. 1 pkt 5 noweli**, art. 10 ust. 4 ustawy o broni i amunicji.

Zgodnie z art. 4 ustawy o broni i amunicji w definicji broni mieści się:

- 1) broń palna (w tym broń bojowa, myśliwska, sportowa, gazowa, alarmowa i sygnałowa);
- 2) broń pneumatyczna;
- 3) miotacze gazu obezwładniającego;
- 4) narzędzia i urządzenia, których używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu:
 - a) broń biała w postaci:
 - ostrzy ukrytych w przedmiotach niemających wyglądu broni,
 - kastetów i nunczaków,
 - pałek posiadających zakończenie z ciężkiego i twardego materiału lub zawierających wkładki z takiego materiału,
 - pałek wykonanych z drewna lub innego ciężkiego i twardego materiału, imitujących kij bejsbolowy,
 - b) broń cięciwową w postaci kusz,

- c) przedmioty przeznaczone do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 i 3 na broń palną (amunicję do tej broni) i miotacze gazu obezwładniającego oraz na narzędzia i urządzenia, których używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu wymagane jest pozwolenie na broń.

Przepis art. 10 opiniowanej ustawy w brzmieniu dotychczasowym określa cele, w których możliwe jest wydanie pozwolenia na broń. Natomiast w zakresie rodzajów broni odpowiadających celom wskazanym w ustawie odsyła do rozporządzenia. Oceniając pozytywnie przeniesienie tej materii bezpośrednio do ustawy, należy jednak zauważyć, że nowe brzmienie art. 10 ust. 4 nie uwzględnia wszystkich rodzajów broni objętej wymogiem uzyskania pozwolenia.

- 4) **art. 1 pkt 5 noweli**, art. 10 ust. 3 pkt 1 ustawy o broni i amunicji.

Wskazana jest zmiana doprecyzowująca. Wydaje się, że wskazana w art. 10 ust. 3 pkt 1 ustawy przyczyna uzasadniająca wydanie pozwolenia powinna obejmować również ochronę innych osób.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 5, w art. 10 w ust. 3 w pkt 1 wyrazy "ochrony osobistej oraz mienia" zastępuje się wyrazami "ochrony osobistej, osób i mienia";

- 5) **art. 1 pkt 5 noweli**, art. 10 ust. 3 pkt 6 ustawy o broni i amunicji.

Zgodnie z art. 10 ust. 3 pkt 6 ważną przyczyną posiadania broni dla celów kolekcjonerskich jest udokumentowane nabycie broni w drodze spadku, darowizny lub wyróżnienia. Pierwsze z dwóch tytułów nabycia broni nie mogą budzić wątpliwości. Jest to dziedziczenie ustawowe lub testamentowe albo umowa darowizny. Wskazany trzeci sposób nabycia broni – w drodze wyróżnienia nie znajduje uzasadnienia. Polski system prawny nie zna zdarzenia prawnego w takiej postaci. Trudno natomiast założyć, że ustawodawca wprowadza tym przepisem nową instytucję wyróżnienia (umowę lub jednostronną czynność prawną). Wydaje się, że pod pojęciem wyróżnienia należy rozumieć po prostu darowiznę. Propozycja poprawki zmierza do skreślenia zbędnego fragmentu przepisu.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 5, w art. 10 w ust. 3 w pkt 6 wyrazy "spadku, darowizny lub wyróżnienia" zastępuje się wyrazami "spadku lub darowizny";

6) **art. 1 pkt 5 noweli**, art. 10 ust. 4 pkt 7 i ust. 5 ustawy o broni i amunicji.

Zgodnie z art. 10 ust. 5 ustawy pozwolenie na broń nie może być wydane na broń szczególnie niebezpieczną. Jednocześnie art. 10 ust. 4 powtarza ten sam warunek w przypadku pozwolenia na broń do celów kolekcjonerskich lub pamiątkowych (pkt 7), rezygnując z tego zastrzeżenia w przypadku pozwolenia na broń wydanego w innych celach (pkt 1 – 6 i 8). Taka konstrukcja przepisów nie pozwala jednoznacznie ustalić zakresu wyłączenia. Propozycja poprawki zakłada, że pozwolenie na broń nie może obejmować broni szczególnie niebezpiecznej w żadnym z przypadków z art. 10 ust. 4 (pkt 1 – 8). Jednocześnie poprawka jednoznacznie zamyka katalog broni szczególnie niebezpiecznej. W brzmieniu przepisów uchwalonych przez Sejm uzasadniona byłaby interpretacja, zgodnie z którą, istnieje inna kategoria broni szczególnie niebezpiecznej (nieskonkretyzowana żadnymi przepisami) niż ta z art. 10 ust. 5.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 5, w art. 10 w ust. 4 w pkt 7 skreśla się wyrazy ", z wyłączeniem broni szczególnie niebezpiecznej";

7) **art. 1 pkt 5 noweli**, art. 10 ust. 5 oraz art. 29 ust. 2 ustawy o broni i amunicji.

Przepis art. 10 ust. 5 ustawy o broni i amunicji stanowiąc o zakazie wydawania pozwolenia na broń szczególnie niebezpieczną wskazuje na wyjątek od tej zasady – art. 29 ust. 2 ustawy. Zgodnie z tym ostatnim świadectwo broni, czyli pozwolenie na broń na okaziciela (zob. art. 9 ust. 8) wydawane przedsiębiorcom i jednostkom organizacyjnym, powołującym wewnętrzne służby ochrony oraz przedsiębiorcom, którzy uzyskali koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, a także organizatorom kursów, kształcącym w zawodzie pracownika ochrony może być wydane na broń szczególnie niebezpieczną.

W rozumieniu art. 10 ust. 5 bronią szczególnie niebezpieczną jest broń w postaci:

- 1) samoczynnej broni palnej, zdolnej do rażenia celów na odległość;
- 2) broni palnej wytworzonej lub przerobionej w sposób pozwalający na zatajenie jej przeznaczenia, a także broni imitującej inne przedmioty;

- 3) broni palnej wyposażonej w tłumik huków lub przystosowanej do strzelania z użyciem tłumika huków;
- 4) broni palnej, której nie można wykryć przy pomocy urządzeń przeznaczonych do kontroli osób i bagażu.

Tak szerokie zakreślenie możliwości posiadania broni szczególnie niebezpiecznej przez pracowników ochrony, w kontekście konstytucyjnych gwarancji wolności i praw obywatelskich, należy uznać za nieuzasadnione. Tytułem przykładu, dodać należy, że w przypadku aktualnego uzbrojenia Policji (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 listopada 2000 r. w sprawie uzbrojenia Policji wydane na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy o Policji) broń palna składająca się na uzbrojenie Policji to: pistolety, rewolwery, broń gładkolufowa, pistolety maszynowe, karabinki, karabiny, karabiny maszynowe i granatniki. W tym kontekście możliwości posługiwania się przez pracowników ochrony bronią szczególnie niebezpieczną, w rozumieniu ustawy o broni i amunicji, tym bardziej budzi istotne wątpliwości.

Propozycja poprawki:

- w art. 1:
 - a) w pkt 5, w art. 10 w ust. 5 skreśla się wyrazy ", z zastrzeżeniem art. 29 ust. 2,"
 - b) po pkt 12 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
"...) w art. 29 uchyla się ust. 2;"

Na marginesie dodać należy, że w trakcie sejmowych prac legislacyjnych nad ustawą pojawiły się wątpliwości związane ze zgodnością zaproponowanej definicji broni szczególnie niebezpiecznej z załącznikiem nr I dyrektywy 91/477 określającym broń niedozwoloną jako:

- 1) wojskowe pociski wybuchowe i granatniki;
- 2) automatyczną broń palną;
- 3) broń palną ukryta pod postacią innego przedmiotu;
- 4) amunicję z pociskami penetrującymi, wybuchowymi lub zapalającymi oraz pociski dla takiej amunicji;
- 5) amunicję do pistoletów i rewolwerów z pociskami rozprężnymi oraz pociski dla takiej amunicji (oprócz broni dla myślistwa i strzelectwa sportowego dla osób uprawnionych do korzystania z niej).

8) **art. 1 pkt 5 i 9 noweli**, art. 10 ust. 1 i art. 15 ust. 1 pkt 6 ustawy o broni i amunicji.

Przepis art. 10 ustawy o broni i amunicji (w brzmieniu dotychczasowym) uzależnia wydanie pozwolenia na broń od okoliczności uzasadniających wydanie pozwolenia, przywołanych przez wnioskującego. W szczególności stanowi o celach wydania pozwolenia. Zawiera więc wykaz przesłanek **przedmiotowych**, które powinny być spełnione, aby możliwym było wydanie pozwolenia. Z kolei przepis art. 15 ustawy (zarówno w brzmieniu dotychczasowym jak i nowoplanowanym) stanowi o warunkach **podmiotowych** koniecznych do uzyskania pozwolenia na broń.

Nieuzasadnionym, z legislacyjnego punktu widzenia, jest więc dodanie (przez nowelę) w art. 10 ustawy warunku podmiotowego: jeżeli wnioskodawca "nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego" z jednoczesnym powtórzeniem tego samego warunku w nowym brzmieniu art. 15 ust. 1 pkt 6 ustawy. Prowadzi to do szeregu wątpliwości interpretacyjnych.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 nie będzie możliwe wydanie pozwolenia na broń, każdej osobie "stanowiącej zagrożenie dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego". Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 taka osoba nie otrzyma pozwolenia jeżeli dodatkowo zostanie skazana za przestępstwo określone w tym przepisie. Pomiędzy dwiema normami zachodzi więc sprzeczność.

Dodatkowo zauważyć należy, że warunek "niestanowienia zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego", ujęty w art. 10 ust. 1, powtarza następnie art. 15 ust. 1 pkt 6, ale już nie art. 15 ust. 1 pkt 2 - 5. Powstaje pytanie czy intencją ustawodawcy było, aby wystarczającą podstawą do niewydania pozwolenia na broń uznać była jedna z przesłanek z art. 15 ust. 1 pkt 2 -5 bez konieczności spełnienia "dodatkowego" warunku z art. 10 ust. 1. Czy też również w tym przypadku podmiot ubiegający się o pozwolenie na broń powinien "niezagrozać samemu sobie porządkowi lub bezpieczeństwu publicznemu"?

Przy założeniu, że przedmiotowa przesłanka dotyczyć ma wszystkich osób ubiegających się o pozwolenie na broń warunek "niestanowienia zagrożenia ..." powinien znaleźć się jedynie w zdaniu wstępnym art. 15 ust. 1 ustawy, co realizuje propozycja poniższej poprawki.

Propozycja poprawki:

- w art. 1:

a) w pkt 5, w art. 10 w ust. 1 skreśla się wyrazy "nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz",

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

"9) w art. 15 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

"Pozwolenia na broń nie wydaje się osobom stanowiącym zagrożenie dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego:",

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

"6) skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za:

a) umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,

b) nieumyślne przestępstwo:

- przeciwko życiu i zdrowiu,
- przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo gdy sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia.";

Alternatywnie z powyższą propozycją poprawki rozważyć można skreślenie z ustawy wymogu "niestanowienia zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego". Wprowadzenie powyższego zastrzeżenia, w toku prac sejmowych, do nowego brzmienia art. 10 ust. 1 oraz art. 15 ust. 1 pkt 6 ustawy, jak się wydaje, powodowane było intencjami wykonania dyrektywy nr 91/477. Zgodnie z art. 5 tej dyrektywy państwa członkowskie pozwalają na posiadanie broni palnej wyłącznie osobom, które:

- 1) ukończyły 18 rok życia (z wyjątkiem broni palnej do celów myślistwa i strzelectwa);
- 2) niestanowią zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego, w szczególności niekaranym za umyślne przestępstwo z użyciem przemocy.

Należy stwierdzić, że obecnie obowiązujące rozwiązania ustawowe, przewidując przesłanki niewydania pozwolenia na broń z art. 15 ust. 1 ustawy, wykonują już, a nawet przewidują surowsze rozwiązania niż przepisy UE (co dopuszcza art. 3 dyrektywy). Obecne przesłanki ustawowe wydają się być bowiem skonkretyzowaniem warunku niestwarzania niebezpieczeństwa (np. wymóg ukończenia odpowiedniego wieku, brak zaburzeń psychicznych, uzależnień od alkoholu i substancji psychotropowych, czy też brak ograniczenia sprawności psychofizycznej).

Zauważyć należy, że wprowadzenie w kwestionowanych przepisach zwrotu nieostrego, niosącego ze sobą istotny element ocenny, przyzna Policji dużą uznaniowość w podejmowaniu decyzji, dotyczącej pozwolenia na broń. Jednocześnie, odmawiając udzielenia pozwolenia właściwy organ Policji będzie obowiązany uzasadnić swoją decyzję. Ciężar udowodnienia przesłanki zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego będzie więc spoczywał każdorazowo na organie Policji.

Propozycja poprawki:

- w art. 1

a) w pkt 5, w art. 10 w ust. 1 skreśla się wyrazy "nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz",

b) w pkt 9, w pkt 6:

- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

"co do których istnieje uzasadniona obawa, że mogą użyć broni w celu sprzecznym z interesem bezpieczeństwa lub porządku publicznego, w szczególności: skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za:",

- w lit. a oraz w lit. b skreśla się wyrazy "skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za";

9) **art. 1 pkt 6 lit. a noweli**, art. 10a ust. 1 ustawy o broni i amunicji.

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy nowelizacja art. 10a ustawy o broni i amunicji ma na celu objęcie możliwością ubiegania się o wydanie Europejskiej karty broni palnej podmiotów wymienionych w art. 29 ust. 1 pkt 4, 5 i 7 ustawy, dla posiadających dopuszczenie do posiadania broni, osób wskazanych przez te podmioty. Jednocześnie, zgodnie z uzasadnieniem, w dalszym ciągu Europejska karta broni palnej powinna zostać wydana na wniosek osoby posiadającej pozwolenie na broń – dla niej samej.

Tymczasem literalne brzmienie przepisu może wskazywać, że Europejską kartę broni palnej można wydać osobom wskazanym zarówno przez podmioty, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4, 5 i 7 jak i osobom wskazanym przez osoby posiadające broń palną.

Równie negatywnie należy ocenić sam zwrot: "osoba posiadająca broń palną zgodnie z wymogami prawa polskiego" użyty w przepisie w miejsce dotychczasowego: "osoba posiadająca pozwolenie na broń palną". Pod pojęciem osoby posiadającej broń palną zgodnie z prawem mieści się bowiem nie tylko osoba posiadająca broń na podstawie pozwolenia na

broń ale i na podstawie innych tytułów – chociażby świadectwa broni, czy też dopuszczenia do posiadania broni (także osoba posiadająca broń, na którą nie jest wymagane pozwolenie).

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 6:

a) w lit. a, ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Właściwy organ Policji wydaje Europejską kartę broni palnej na wniosek:

1) osoby posiadającej pozwolenie na broń palną - tej osobie;

2) podmiotu, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4, 5 i 7 - osobie wskazanej przez ten podmiot, posiadającej dopuszczenie do posiadania broni.",

b) w lit. b, w ust. 5 w pkt 1 w lit. a wyrazy "posiadającej broń palną" zastępuje się wyrazami "posiadającej pozwolenie na broń palną";

10) **art. 1 pkt 6 lit. b oraz pkt 17 noweli**, art. 10a ust. 5 pkt 1 lit b tiret trzecie i art. 43 ust. 2 pkt 2 ustawy o broni i amunicji.

Zgodnie z odpowiednimi uregulowaniami kodeksu cywilnego siedzibą podmiotu jest miejsowość. Wobec powyższego zasadnym jest wskazanie w przepisach nie na adres siedziby, a na adres podmiotu.

Propozycja poprawki:

- w art. 1:

a) w pkt 6 w lit. b, w ust. 5 w pkt 1 w lit. b w tiret trzecim wyrazy "nazwę i adres siedziby" zastępuje się wyrazami "nazwę, siedzibę i adres",

b) w pkt 17, w art. 43:

- w ust. 2 w pkt 2 wyrazy "nazwę i adres siedziby" zastępuje się wyrazami "nazwę, siedzibę i adres",

- w ust. 7 w pkt 3 wyrazy "siedzibę i jej adres lub adres zamieszkania" zastępuje się wyrazami "siedzibę i adres lub miejsce zamieszkania i adres";

11) **art. 1 pkt 6 lit. b noweli**, art. 10a ust. 5 pkt 8 ustawy o broni i amunicji.

Przepis art. 10a ust. 5 pkt 8 odsyła do postanowień dyrektywy UE. Należy zakwestionować zasadność takiego odesłania. Przepis ustawy może bowiem odsyłać jedynie do przepisów (tej samej lub innej) ustawy oraz do postanowień umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską i dających się bezpośrednio stosować

postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe, którym Rzeczpospolita Polska przekazała kompetencje organów władzy państwowej w niektórych sprawach (§ 4 ust. 3 ZTP). Dyrektywa nie spełnia tego warunku, gdyż nie zawiera przepisów powszechnie obowiązujących, usytuowanych w hierarchii źródeł prawa na tym samym poziomie co ustawa.

Dodatkowo wskazać należy, że odesłanie zawiera błędny tytuł dyrektywy. Treść oświadczeń (a w zasadzie pouczeń lub informacji), o których mowa w przepisie zawarta jest bowiem w załączniku II lit. f dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U.UE L 256 z 13.09.1991), w brzmieniu nadanym dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającą dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U.UE L 179 z 8.07.2008).

12) **art. 1 pkt 7 noweli**, art. 12 ustawy o broni i amunicji.

Opiniowana ustawa nadaje nowe brzmienie art. 12 ustawy o broni i amunicji. Powoduje to konieczność zmiany odesłań do art. 12 zawartych w innych przepisach ustawy. Pozostawienie przepisów w dotychczasowym brzmieniu uniemożliwiłoby poprawne odkodowanie norm zawartych w ustawie.

Propozycja poprawki:

- w art. 1:

a) w pkt 8, w art. 12a w ust. 2 w pkt 1 wyrazy "art. 12 ust. 3" zastępuję się wyrazami "art. 12 ust. 2",

b) po pkt 12 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

"...) w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu świadectwa broni mogą nabywać broń i amunicję na zasadach określonych w art. 12 ust. 2 i art. 14 albo najmować broń od Policji lub Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.";

13) **art. 1 pkt 14 noweli**, art. 36 ust. 3 ustawy o broni i amunicji.

Wątpliwość budzi ustalenie kręgu podmiotów przewożących przesyłki pocztowe, innych niż operatorzy usług pocztowych.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 14, w art. 36 w ust. 3 skreśla się wyraz "pocztowe";

14) **art. 1 pkt 14 noweli**, art. 36 ust. 6 ustawy o broni i amunicji.

Przepis art. 36 ust. 6 w wytycznych dotyczących treści rozporządzenia nakazuje uwzględnianie "przepisów Unii Europejskiej w zakresie kontroli nabywania i posiadania broni". Tak określonym wytycznym można postawić zarzut pozorności. Odsyłają, bowiem "do (...) postanowień, które prawodawca musiałby brać pod uwagę, niezależnie od tego, czy tego rodzaju odesłanie sformułowano"². Zasada niedopuszczalności powołania się na przepisy prawa Unii Europejskiej została potwierdzona w dokumencie "Wytyczne polityki legislacyjnej i techniki prawodawczej. Zapewnienie efektywności prawu Unii Europejskiej w polskim prawie krajowym" opublikowanym przez Urząd Komitetu Integracji Europejskiej i zaakceptowanym przez Rządowe Centrum Legislacji. Zgodnie z tym dokumentem "w wytycznych, nie należy zamieszczać ogólnych klauzul nakazujących ministrowi branie pod uwagę prawa Unii Europejskiej w regulowanej dziedzinie" a jedyny wyjątek dotyczy transpozycji dyrektywy (a nie wykonania rozporządzenia) w przypadku, gdy "z uwagi na konkretne uregulowanie danej sprawy w dyrektywie ustawodawca krajowy nie ma swobody w kształtowaniu treści rozporządzenia i jest to jedyna wytyczna, którą minister powinien się kierować".

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 14, w art. 36 w ust. 6 skreśla się pkt 2;

15) **art. 1 pkt 15 i 17 noweli**, art. 37a ust. 2 pkt 2 i 3 oraz art. 43 ust. 7 pkt 2 ustawy o broni i amunicji.

Zgodnie z art. 37a ust. 2 oraz art. 43 ust. 7 pkt 2 zgoda przewozowa i uprzednia zgoda przewozowa powinna zawierać firmę zbywcy i nabywcy. Zgodnie z kodeksem cywilnym, nazwa podmiotów mających status przedsiębiorcy jest jednocześnie ich firmą. Natomiast nie traktuje się jako firmy nazwy podmiotów nieprowadzących działalności gospodarczej. Nie można wykluczyć, że przepisy art. 37a i art. 43 ustawy o broni i amunicji obejmą również inne podmioty niż przedsiębiorcy (podmioty, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 3-7). Dodatkowo wyraz "firma" użyty w art. 37a ust. 2 pkt 2 odnosi się do nazwy

² S. Wronkowska, M. Zieliński, *Komentarz do zasad techniki prawodawczej*, Warszawa 2004, s. 153.

podmiotu. Natomiast ten sam wyraz użyty w art. 37a ust. 2 pkt 3 określa sam podmiot. Należy dodać, że w przypadku regulacji tej samej ustawy dotyczących Europejskiej karty broni palnej (art. 12a ust. 5) oraz uregulowań art. 43 ust. 2 ustawodawca posłużył się szerszym określeniem "nazwa".

Dodatkowo uzasadnionym powinno być dodanie w art. 43 ust. 7 pkt 2 tych elementów zgody przewozowej, które pozwolą w pełni określić zbywcę i nabywcę broni palnej. Koniecznym wydaje się określenie zbywcy broni palnej oraz precyzyjne wskazanie na nabywcę broni. Należy zauważyć, że zgoda przewozowa z art. 43 ust. 6 ustawy uprawnia do nabycia broni przez cudzoziemca (osobę fizyczną, przy czym nie ma znaczenia czy jest ona przedsiębiorcą czy też nie). Przepis art. 43 ust. 7 pkt 2 mówi jedynie o nabywcy – przedsiębiorcy.

Wobec powyższego rozważyć należy wprowadzenie odpowiedniej poprawki (przy założeniu, że cudzoziemiec nabywa broń dla siebie lub na rzecz innych podmiotów).

Propozycja poprawki:

- w art. 1:
 - a) w pkt 15, w ust. 2:
 - w pkt 2 wyraz "firmę" zastępuje się wyrazem "nazwę",
 - w pkt 3 wyrazy "siedzibę firmy i jej adres lub adres zamieszkania" zastępuje się wyrazami "siedzibę i adres lub miejsce zamieszkania i adres",
 - b) w pkt 17, w art. 43 w ust. 7 w pkt 2 wyrazy "firmę nabywcy" zastępuje się wyrazami "nazwę lub imię i nazwisko zbywcy i nabywcy";

16) **art. 1 pkt 16 lit a i b noweli**, art. 42 ust. 2 i 2b ustawy o broni i amunicji.

W trakcie sejmowych prac nad projektem ustawy w art. 42 ust. 2 ustawy wprowadzono możliwość wwozu przez cudzoziemca broni odpowiadającej celom rekonstrukcji historycznej. Regulację tą należy jednak uznać za niepełną. Zgodnie z literalnym brzmieniem art. 42 ust. 2 broń taka będzie mogła być wwożona w celu wzięcia udziału w imprezach sportowych. Takie rozwiązanie wydaje się nie oddawać adekwatnie intencji projektodawców. Racjonalnym jest, umożliwiając wwóz broni odpowiadającej celom rekonstrukcji historycznej, aby broń ta była wwożona w związku z rekonstrukcją historyczną, a nie imprezą sportową.

Jednocześnie zadaniem wydaje się uzupełnienie przepisu art. 42 ust. 2b o wskazanie na analogiczne obowiązki organizatora rekonstrukcji historycznej (jak w przypadku

organizatora polowania i organizatora imprezy sportowej), a co za tym idzie odpowiednie uzupełnienie przepisu określającego sankcje karną za niedopełnienie obowiązku.

Propozycja poprawki:

- w art. 1:
 - a) w pkt 16:
 - w lit. a, w ust. 2 wyrazy "w celu wzięcia udziału w imprezach sportowych, których regulamin wymaga użycia broni, lub w przygotowaniach do takich imprez" zastępuje się wyrazami "w celu wzięcia udziału w imprezach sportowych, których regulamin wymaga użycia broni lub w celu wzięcia udziału w rekonstrukcji historycznej, a także w przygotowaniach do takich imprez,"
 - w lit. b, w ust. 2b występujące czterokrotnie wyrazy "polowania lub zawodów sportowych" zastępuje się wyrazami "polowania, imprezy sportowej lub rekonstrukcji historycznej",
 - b) w pkt 19 w lit. d, w pkt 14 występujące dwukrotnie wyrazy "polowania lub zawodów sportowych" zastępuje się wyrazami "polowania, imprezy sportowej lub rekonstrukcji historycznej";

17) **art. 1 pkt 17 noweli**, art. 43 ust. 1 ustawy o broni i amunicji.

Wskazana jest zmiana redakcyjna skreślająca zbędny wyraz. Kwestionowany przepis zastrzega, że wniosek o zgodę na wwóz broni na terytorium Polski musi być złożony na piśmie. Obowiązek złożenia wniosku na piśmie nie budzi wątpliwości. Natomiast dodanie zastrzeżenia należy uznać za zbędne, w kontekście innych analogicznych rozwiązań ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 17, w art. 43 w ust. 1 w części wspólnej wyliczenia skreśla się wyraz "pisemny";

18) **art. 1 pkt 17 noweli**, art. 43 ust. 14 ustawy o broni i amunicji.

Wskazana jest zmiana redakcyjna uwzględniająca, że adresatem (upoważnienia) przepisu art. 43 ust. 8 ustawy jest wskazany w nim minister. Przepis ten, jako zawierający upoważnienie dla ministra do wydania rozporządzenia, nie może zostać zastosowany odpowiednio do obywateli polskich mających miejsce zamieszkania za granicą.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 17, w art. 43 w ust. 14 wyrazy "ust. 1-13" zastępuje się wyrazami "ust. 1-7 oraz 9-13";

19) **art. 1 pkt 17 noweli**, art. 43 ust. 16 ustawy o broni i amunicji.

Przepis art. 36 ust. 16 w wytycznych dotyczących treści rozporządzenia nakazuje uwzględnianie "wymogów określonych w art. 43 ust.12 i 15". Ten element wytycznych uznać należy za pozorny, jako odsyłający do postanowień, które uzyskujący upoważnienie minister musi i tak brać pod uwagę.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 17, w art. 43 w ust. 16 skreśla się wyrazy "wymogi określone w ust. 12 i 15 oraz";

20) **art. 2 pkt 3 lit. a noweli**, art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Zmiana art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. g sprowadza się do "rozbicia" dotychczasowej litery stanowiącej o dwóch warunkach ubiegania się o koncesję:

- 1) warunku niekaralności za przestępstwo umyślne i umyślne przestępstwo skarbowe (nowe brzmienie lit. g)
- 2) warunku nietoczenia się przeciwko osobie ubiegającej się o koncesję postępowania w sprawach o ww. przestępstwa (dodana lit h).

Zmiana ta skutkuje (wobec pozostawienia niezmienionego odesłania w art. 17 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy) brakiem możliwości cofnięcia koncesji z powodu toczenia się postępowania w sprawach o ww. przestępstwa. Jest to zabieg zamierzony przez ustawodawcę (w obliczu uzasadnienia do projektu ustawy).

Nowelizacja art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy, skutkuje jednak także innymi zmianami, jak się wydaje nieprzewidzianymi przez projektodawców.

I tak, wobec faktu, że dalszym ciągu warunek nietoczenia się postępowania będzie dotyczył osób ubiegających się o przyznanie koncesji, należy znowelizować odesłanie do przedmiotowego przepisu w art. 12 ust. 2 pkt 6 ustawy, stanowiącego o dokumentach dołączanych do wniosku o udzielenie koncesji. Właściwym (w obliczu uzasadnienia do projektu) wydaje się także doprecyzowanie pkt 2 w samym art. 8 ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 2:

a) w pkt 3 po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:

"...) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) przedsiębiorcy innemu niż osoba fizyczna, jeżeli co najmniej dwie osoby będące członkami organu zarządzającego przedsiębiorstwa albo członek organu zarządzającego przedsiębiorstwa i ustanowiony przez ten organ do kierowania działalnością określoną w koncesji prokurent lub pełnomocnik spełniają warunki określone w pkt 1, z tym że warunek, o którym mowa w pkt 1 lit. g i h, dotyczy także wspólników spółki, członków organu zarządzającego, prokurentów oraz udziałowców lub akcjonariuszy posiadających co najmniej 20% udziałów lub akcji.",

b) po pkt 3 dodaje się pkt w brzmieniu:

"...) w art. 12 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

"6) zaświadczenia o niekaralności osób wymienionych w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 2 za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo lub umyślne wykroczenie skarbowe i oświadczenia tych osób, że nie są prowadzone przeciwko nim postępowania, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. h,";

Wyjaśnienia wymaga także, czy intencją ustawodawcy była zmiana warunków zatrudniania pracowników pracujących przy produkcji i obrocie materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Jeśli nie, odpowiedniej korekty wymaga także art. 22 ust. 1 pkt 1 i art. 28 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 2:

a) po pkt 10 dodaje się pkt w brzmieniu:

"...) w art. 22 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) spełniać wymogi, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. e-h,";

b) po pkt 13 dodaje się pkt w brzmieniu:

"...) w art. 28 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) spełniać wymogi, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. e-h,";

21) **art. 2 pkt 3 lit. b noweli**, art. 8 ust. 3 ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Wskazana jest zmiana redakcyjna zmierzająca do prawidłowego oznaczenia nowelizowanej jednostki redakcyjnej.

Propozycja poprawki:

- w art. 2 w pkt 3 w lit. b, pkt 3 oznacza się jako ust. 3;

22) **art. 2 pkt 10 noweli**, art. 19a i 19b ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Dodawane przepisy art. 19a i 19b ustawy regulują zasady pozbawiania cech użytkowych broni oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Przedstawione regulacje ocenić należy negatywnie zarówno ze względu na ich niespójność wewnętrzną jak i brak spójności z innymi przepisami ustawy o obrocie oraz ustawy o broni i amunicji.

Po pierwsze, broń w rozumieniu ustawy o obrocie jest m. in. broń palna w rozumieniu ustawy o broni i amunicji. Ta ostatnia reguluje w sposób kompleksowy (w art. 6a) zasady pozbawiania broni palnej cech użytkowych. Do tej ustawy, w tym zakresie, odsyła też ustawa o obrocie w art. 6 ust. 2 pkt 2. Zachodzi więc istotna sprzeczność pomiędzy art. 6a ustawy o broni i amunicji i art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o obrocie, a kwestionowanymi rozwiązaniami art. 19a i 19b.

Po drugie, kwestionowane przepisy nie pozwalają na jednoznaczne rozgraniczenie zasad pozbawiania cech użytkowych dział, czołgów, innych pojazdów wojskowych, wojennych jednostek pływających oraz statków powietrznych z zasadami pozbawiania cech użytkowych kategorii określonej przez ustawę ogólnie – "broni oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym". Przedmioty wymienione w pierwszej z tej kategorii zawierają się jednocześnie w drugiej. Ponadto przepisy mające znaleźć odrębne zastosowanie do obydwu z tych kategorii są wzajemnie "przemieszane".

Po trzecie uregulowania nie są wolne od szeregu wad legislacyjnych. I tak art. 19a ust. 2 zawiera odesłanie do nieistniejącej jednostki redakcyjnej. Przepisy niekonsekwentnie posługują się pojęciami "pozbawienia w sposób trwały cech użytkowych" (art. 19a ust. 1), "pozbawienia w sposób trwały i nieodwracalny cech użytkowych" (art. 19a ust. 2) lub

pozbawienia "bojowych cech użytkowych" (art. 6 ust. 2 pkt 3). Odesłanie – w art. 19a ust. 4 - do przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ust. 4, w zakresie ustalenia jednostek uprawnionych do pozbawiania cech użytkowych oraz wydania specyfikacji technicznej, czyni w zasadzie niemożliwym określenie, które z instytucji wymienionych w rozporządzeniu wydawałyby specyfikacje techniczne, a które potwierdzałyby pozbawienie cech użytkowych.

Po czwarte, otwartym pozostaje pytanie o potrzebę wprowadzania rozbudowanego systemu pozbawiania cech użytkowych wszystkich kategorii broni i wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, w kontekście art. 6 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy o obrocie, wyłączającym spod obowiązku uzyskania koncesji tylko broń palną pozbawioną cech użytkowych na zasadach określonych w art. 6a ustawy o broni i amunicji oraz działa, czołgi, inne pojazdy wojskowe, wojenne jednostki pływające oraz statki powietrzne.

23) **art. 2 pkt 13 lit. a noweli**, art. 27 ust. 3 ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Wskazana jest zmiana o charakterze redakcyjnym uściślająca i ujednolicająca przepisy.

Propozycja poprawki:

- w art. 2 w pkt 13 w lit. a, w ust. 3 po wyrazach "istotne części broni" dodaje się wyraz "palnej";

24) **art. 2 pkt 13 lit. b noweli**, art. 27 ust. 5 ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Wątpliwości budzi określenie "broń palna przekazywana z zapasów rządowych". Określenie to jest powtórzeniem rozwiązań użytych w dyrektywie i wymaga dostosowania do specyfiki polskiego systemu prawnego.

Przede wszystkim należy zastanowić się nad potrzebą wprowadzenia takiego rozwiązania do ustawy. Broń palna (wytworzona w kraju lub importowana) zgodnie z przepisami ustawy zawsze będzie posiadała oznakowanie. Broń palna przekazywana z zapasów rządowych (pozostaje pytanie przez kogo, w jakim trybie i jakim podmiotom) będzie więc już (zawsze) oznakowana. Na wypadek, gdyby w obrocie w dalszym ciągu pozostawała

jednak broń nieoznakowana należałoby zastanowić się nad mechanizmem przejściowym zapobiegającym takim sytuacjom, niewpisanym jednak wprost do przepisów materialnych ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 2 w pkt 13 skreśla się lit. b;

25) **art. 2 pkt 14 i 15 noweli**, art. 29 ust. 1 oraz art. 30 ust. 2 pkt 4 ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Opiniowana ustawa dokonując zmiany art. 29 ust. 1 oraz art. 30 ust. 2 pkt 4 ustawy o obrocie wprowadza pojęcie "istotnych części amunicji" niezdefiniowane w ustawie. Należy rozważyć wprowadzenie takiego określenia. Nie można bowiem zakładać, że w tym przypadku znajdzie zastosowanie definicja z ustawy o broni i amunicji. Ustawa o obrocie posługuje się bowiem własną definicją amunicji, nie odsyłając w tym zakresie do ustawy o broni i amunicji (inaczej niż w przypadku definicji broni palnej i istotnych części broni palnej).

26) **art. 2 pkt 15 noweli**, art. 30 ust. 2 pkt 2 lit. i oraz ust. 3 ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Przepis art. 30 może budzić wątpliwości związane z ewentualnym nieuwzględnieniem innych przepisów ustawowych dotyczących zasad obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

27) **art. 2 pkt 15 noweli**, art. 30 ust. 5 ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Przepis art. 30 ust. 5 w wytycznych dotyczących treści rozporządzenia nakazuje uwzględnianie "przepisów odrębnych ustaw dotyczących materiałów wybuchowych, broni amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym". Ten

element wytycznych uznać należy za pozorny, jako odsyłający do postanowień, które uzyskujący upoważnienie minister musi i tak brać pod uwagę.

Propozycja poprawki:

- w art. 2 w pkt 15, w art. 30 w ust. 5 w części wspólnej wyliczenia skreśla się wyrazy "i uwzględniając przepisy odrębnych ustaw, dotyczących materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym";

28) art. 3 noweli.

Przepis art. 3 opiniowanej ustawy utrzymuje czasowo w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie nowelizowanych ustaw, do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie znowelizowanych upoważnień ustawowych.

Nie budząca wątpliwości reguła walidacyjna (potwierdzona § 32 Zasad techniki prawodawczej) stanowi, że jeżeli zmienia się treść przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia, w ten sposób, że zmienia się zakres spraw przekazanych do uregulowania lub wytyczne dotyczące treści rozporządzenia, rozporządzenie to traci moc z dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej. Ustawodawca, chcąc uniknąć tego skutku skorzystał z możliwości, wyjątkowego (§ 33 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej), czasowego utrzymania w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych.

Wydaje się jednak, że powyższy przepis wymagać będzie niezbędnych korekt.

Po pierwsze, dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 30 ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, w myśl art. 3 noweli, mają zostać zastąpione rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 30 ust. 3. Ten odstani przepis nie zawiera jednak stosownego przepisu upoważniającego. Niezbędna jest więc stosowna korekta. Właściwą delegację ustawową zawiera nowy art. 30 ust. 5 ustawy.

Po drugie, rozważyć należy czasowe utrzymanie w mocy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 25c ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Nowelizacja upoważnienia do wydania stosownego aktu wykonawczego polega na dodaniu wytycznej nakazującej uwzględnienie ochrony życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.

Biorąc pod uwagę reguły walidacyjne rządzące obowiązywaniem przepisów wykonawczych rozporządzenie to przestanie obowiązywać z dniem wejścia w życie ustawy.

Po trzecie, rozważyć należy czasowe utrzymanie w mocy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 43 ust. 12 ustawy o broni i amunicji. Nowelizacja upoważnienia do wydania stosownego aktu wykonawczego polega na zmianie wytycznych do rozporządzenia. Również w tym przypadku, należy założyć, że rozporządzenie to przestanie obowiązywać z dniem wejścia w życie ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 3:
 - a) w ust. 1:
 - wyrazy "i art. 44 ustawy" zastępuje się wyrazami ", art. 43 ust. 12 oraz art. 44 ustawy",
 - wyrazy "oraz art. 44 ustawy" zastępuje się wyrazami ", art. 43 ust. 16 oraz art. 44 ustawy ",
 - b) w ust. 2:
 - wyrazy "i art. 30 ustawy" zastępuje się wyrazami ", art. 25c oraz art. 30 ustawy",
 - wyrazy "i art. 30 ust. 3 ustawy" zastępuje się wyrazami ", 25c oraz art. 30 ust. 5 ustawy",

29) przepisy przejściowe.

Opiniowana ustawa m. in. zmienia warunki wydawania pozwoleń na broń, oraz wprowadza nowe przepisy dotyczące Europejskiej karty broni palnej, zaświadczeń uprawniających do nabycia broni, uprzedniej zgody przewozowej i zgody przewozowej. Należy rozważyć, czy nie jest koniecznym wprowadzenie odpowiednich przepisów przejściowych, regulujących wpływ prawa nowego na ważność powyższych dokumentów, wydanych pod rządami dotychczasowej ustawy.

Szymon Giderewicz
legislator